

РІД НАШ КРАСНИЙ. РІД ПРЕКРАСНИЙ!

ОТЧИЙ

ЧАСОПИС
РІК ВИДАННЯ 2002
ЛЮТИЙ
Число 2 (38)
КИЇВ 2005

ВИДАННЯ ТОВАРИСТВА "ЧЕРНІГІВСЬКЕ ЗЕМЛЯЦТВО"

Колонка шеф-редактора

СПИРАЮЧИСЬ НА ІСТОРІЮ

Людство давно виробило в собі звичку спиратися на історію. Це оминула ця мудра традиція й українців, хоча їх минуле не назвеш світлим та ясним - надто багато лиха зазнала прекрасна й мирна наша земля, що розстелилася на міжнародних перепуттях і завжди вабила чужинців, ласих до загарбань. Але є і в нашій історії багато золотих сторінок, які вписалися в духовність цієї планети, стали невід'ємною її частиною. І ми, нині сучі, мусимо сприймати своє минуле таким, як воно було, додаючи спокуси щось переписати наново на догоду черговому державному можновладцю.

Тисячу років тому великий київський князь Володимир охрестив свою могутню державу, а нині у січневу пору ми з радістю в серці відзначали Різдобу Христове та водохрещу, озвучували свої оселі веселими щедривками та колятками. Чинишнього року древні історичні свята набрали особливо радісного характеру, бо на останніх виборах українці ще раз довели, що вміють стояти за свою історію, за щасливе вільне майбутнє. Мабуть, сам Господь підтримував у душах сотень тисяч людей - а серед них і наших славних чернігівців - вогонь жертвності, бажання нести свій важкий хрест державності, який повернувся до них через сотні років національного приниження.

Та якщо з канонічними релігійними святами все ясно - надто вони стабільні і всеохопні, випробувані сотнями років, то щодо інших відбуваються й різночитання. Скажімо, само по собі відійшло в небуття всенародне палке пошанування дня народження вождя всіх пролетарів, дякуючи якому пролилося на початку минулого століття стільки безневинної людської крові. Як і інші, менші за калібри, дати, що склали чорний список злочинів проти українців.

Дбаючи про історію, не забуваймо і про сучасність. І тут можемо багато зробити своїми земляцькими силами для шефської роботи у військових частинах, які розташовані на території нашого Сіверського краю. Можливо, варто було б провести Дні столичного земляцтва в тих частинах за домовленістю із командуванням Північного напрямку нашої армії, аби вояки знали, що про них пам'ятають і наші ветерани війни, і наше молодіжне крило. Для цього в земляцтві згуртовані чималі мистецькі сили, люди, яким є чим похвалитися. Такі дні могли б стати частиною великих всенародних заходів, присвячених 60-річчю Перемоги.

Гадаю, що вже нині, після загального 9-го зібрання земляків, слід активніше готуватися до 10-ліття нашого громадського об'єднання. Причому, впрягатися в роботу кожному окрема, як і водиться в дружній великій родині. Рада земляцтва готова підтримати кожну цікаву ідею, кожну живу ініціативу. Адже ми пишемо власну історію, котра стає частиною історії України. Її теж ніхто ніколи не переписує, не заперечить, бо скерована вона тільки на добро, на розквіт рідного Чернігівського краю.

Віктор ТКАЧЕНКО,
голова товариства "Чернігівське земляцтво"
в м. Києві

ЩАСЛИВА МИТЬ ПРИСЯГИ НА ВІРНИСТЬ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДУ.

На фото: Президент України В.А.Ющенко та Голова Конституційного суду України, наш земляк М.Ф.Селівон у сесійному залі Верховної Ради

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

УЧАСНИКАМ ЗІБРАННЯ ТОВАРИСТВА "ЧЕРНІГІВСЬКЕ ЗЕМЛЯЦТВО" У м. КИЄВІ

Сердечно вітаю учасників зборів однієї з найбільш потужних і авторитетних земляцьких громад у столиці України.

Земляцький рух - це єднання людей, що серцем прив'язані до спільного кореня, до тієї землі, яка дала їм життя, відкрила шляхи у широкий світ. Земляки агуртовуються не тільки для того, щоб освіднитися у любові до рідного краю, а й сприяти його виходу на вищі щаблі економічного, соціального і духовного розвитку.

Чернігівське земляцтво вступає у 10-й рік своєї діяльності. За час, що минає, ви впродули у двохтисячний колектив, встановили тісні зв'язки з обласними організаціями, районами, містами і селами Чернігівщини, промовисто заявили про себе суспільно-корисними акціями на "малій батьківщині". Вашу турботу вже відчули чимало сільських ветеранів, дітей-сиріт, учнів шкіл, куди вашими стараннями приходять комп'ютери, обладнання, книги для бібліотек. У багатьох населених пунктах за вашої підтримки звелися в небо золоті бані нових церков. Важливо, що до цих справ активно долучаються народні депутати України.

Немає сумніву, що ви і далі будете ділом підтверджувати авторитет і життєздатність товариства.

Бажаю вам, вашим рідним і близьким - і в стольному Києві, і на благословенній чернігівській землі - міцного адоров'я, добра і щастя, звернення найсвітліших надій і найзаповітніших мрій.

Нових вам успіхів у праці задля блага Чернігово-Сіверщини і процвітання всієї України.

Володимир ЛИТВИН

У лютому святкують день землі:

МОПІЛІННИЙ Леонід Селівестрович - 75-річчя. Народився 1 лютого 1930 року в селі Кобижча Бобринського району. Нині на пенсії.

СКОРІНА Олександр Арсентійович - 75-ліття. Народився 1 лютого 1930 року в селі Ордівка Куликівського району. Закінчив Київський державний університет ім. Т.Г.Шевченка, за фахом журналіст. Працював у чернігівських обласних, київських газетах та Національній спілці письменників України. З 1993 р. обіймав посаду заступника головного редактора "Української газети", а в 2002 р. очолює колектив редакції журналу "Рідна природа".

Член Національної спілки журналістів України. Автор двох прозових книг.

СТАРЧЕНКО Маргарита Луківна - 75-річчя. Народилася 3 лютого 1930 року в селі Стільники Бахмацького району. Проживала в Корюківці. Нині на пенсії. Ветеран праці. Автор багатьох наукових праць.

ФУРАТОВА Олена Мефодіївна - 73-річчя. Народилася 15 лютого 1930 року в селі Озерини Варвинського району. П'ятерою шлях пройшов на посаді вихователя дитячого будинку та в соціальній сфері. Нині на пенсії.

ШУЛЯК Василь Миколайович - 70-ліття. Народився 20 лютого 1935 року в селі Покровка Прилуцького району. Закінчив Дніпропетровський інститут інженерів залізничного транспорту, за фахом інженер-механік. Працював на залізницях Росії та України, а вродив 1972-1991 рр. - в Управлінні справами Ради Міністрів УРСР. З 1997 р. - спеціаліст з транспортної логістики в компанії "Каргіла".

Почесний залізничник України.

МОСКАЛЕНКО Володимир Олександрович - 65-річчя. Народився 9 лютого 1940 року в селі Горілка Новгород-Сіверського району. Нині працює головним спеціалістом Рахункової палати України.

ДАШКЕВИЧ Михайло Павлович - 65-ліття. Народився 22 лютого 1940 року в селі Вересок Куликівського району. Закінчив Київський державний педагогічний інститут іноземних мов, за фахом викладач французької і німецької мов. Трудився шлях пов'язаний з роботою у сфері міжнародної політики, зокрема в різноманітних польових Україн в інших державах. У 1977 - 1982 рр. був другим секретарем Постійного представництва УРСР при відділенні ООН у Женеві. З 1999 р. - Надвізчайний і Повноважений Посол України в Алжирській Народній Демократичній Республіці.

У складі делегації України брав участь у роботі 29, 30, 40 та 42-ї сесій Генеральної асамблеї ООН, міжнародних конференцій під егідою ООН, ЮНКТАД, ЄЕК ООН. Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня.

Володіє французькою, німецькою, англійською мовами.

ВОЛНІЧУК Тетяна Василівна - 60-річчя. Народилася 2 лютого 1945 року в с.мт. Лоснівка Ніжинського району. Працює завідуючою аптекою № 2. Провізор вищої категорії.

КАНСЮК Валентин Васильович - 60-річчя. Народився 22 лютого 1945 року в селі Сітківці Ріпкинського району. Нині генеральний директор ТОВ "Вега".

СІВОВОЛВКО Олена Олександрівна - 55-річчя. Народилася 3 лютого 1950 року в містечку Сосниці. За фахом історик. Нині домогосподарка.

КОНДРАТЮК Володимир Володимирович - 55-ліття. Народився 11 лютого 1950 року в місті Чернігові. Працює заступником директора комунального підприємства "Оберіг".

ПРОШКО Віктор Іванович - 55-річчя. Народився 13 лютого 1950 року в селі Червоній Колодязі Ніжинського району. Закінчив Київський політехнічний інститут та Вищу партійну школу при ЦК Компарції України, за фахом інженер електронної техніки. Обіймав інженерні, господарські та управлінські посади на заводах, у комсомольських, радянських та партійних органах. У 1998 р. був призначений директором Київського філіалу ЗАТ "АУРА" на ДП "Завод "Арсенал", а в наступному році - заступником генерального директора ДП "Завод "Арсенал", де працює до цього часу.

РОМАНЕНКО Валентин Петрович - 55-річчя. Народився 19 лютого 1950 року в селі Бахмак Бахмацького району. Закінчив Ніжинський державний педагогічний інститут ім.М.В.Гоголя. Працював на різних посадах у освітній сфері, міністром освіти Автономної Республіки Крим. З 2000 р. - начальник Департаменту розвитку загальної середньої позашкільної і дошкільної освіти Міністерства освіти і науки України. При цьому також веде викладацьку роботу та є заступником головного редактора і членом редколегії редакцій газет і журналів, пов'язаних з освітньою сферою.

Член колегії Міністерства освіти і науки України. Доцент, відмінник народної освіти України. Має 10 друкованих наукових праць.

ЯЩУК Альбіна Захарівна - 50-річчя. Народилася 18 лютого 1955 року в селі Тимоновичі Семенівського району. Нині працює головним спеціалістом Департаменту управління Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій.

Дорогі земляки! Рада товариства "Чернігівське земляцтво" сердечно вітає вас із виконавчим ювілеєм і зичить усім щасливого здоров'я, великих успіхів у житті, оптимізму, сімейного щастя, невтомного добротворства в ім'я рідної землі.

ВІТАЄМО НАГОРОДЖЕНИХ

ПОЧЕСНА ГРАМОТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ:

Віктор Ткаченко - голова товариства "Чернігівське земляцтво".

Володимир Коваленко - керівник Ріпкинського осередку земляцтва.

Василь Устименко - керівник Корюківського осередку земляцтва.

ЗНАК ПОШАНИ КІЇВСЬКОЇ МІСЬКЕРЖ-АДМІНІСТРАЦІЇ:

Микола Гордієнко - активіст Прилуцького осередку земляцтва.

Анатолій Ткаченко - член Ради товариства.

ПОЧЕСНА ГРАМОТА КІЇВСЬКОЇ МІСЬКЕРЖ-АДМІНІСТРАЦІЇ:

Василь Донець - активіст Козелецького осередку земляцтва.

Олександр Івахненко - активіст Прилуцького осередку земляцтва.

ПОДЯКА КІЇВСЬКОГО МІСЬКОГО ГОЛОВИ:

Олена Корній - активістка Корюківського осередку земляцтва.

Віталіна Пугра - активістка Новгород-Сіверського осередку земляцтва.

ПОЧЕСНА ГРАМОТА ЧЕРНІГІВСЬКОЇ ОБЛДЕРЖ-АДМІНІСТРАЦІЇ:

Володимир Бандурко - заступник голови Чернігівського осередку земляцтва.

Михайло Голици - заступник голови Київської міської держадміністрації.

Тетяна Ревякіна - керівник Міжнародного благодійного фонду "Люди для людей". Редакційна Рада газети "Отчий поріг".

ПОЧЕСНА ГРАМОТА ЧЕРНІГІВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ:

Олександр Попел - голова Ради профспілки працівників "Нафтогазпрому" України.

Микола Білан - заступник керівника Ніжинського осередку земляцтва.

Валентина Рибак - редактор землянських календарів.

ПОЧЕСНИЙ ЗНАК ТОВАРИСТВА "ЧЕРНІГІВСЬКЕ ЗЕМЛЯЦТВО":

Іван Іванів - керівник товариства "Борана-Агроінвест".

Петро Кульбако - активіст Козелецького осередку земляцтва.

Олександр Соколов - Чернігівський міський голова.

Володимир Сидоренко - голова держадміністрації Чернігівського району.

ПОЧЕСНА ГРАМОТА "ЧЕРНІГІВСЬКОГО ЗЕМЛЯЦТВА":

Михайло Гордієнко - активіст Чернігівського осередку земляцтва.

Світлана Макаренко - активіст Прилуцького осередку земляцтва.

Олександр Шевченко - керівник Бахмацького осередку земляцтва.

Тарас Проценко - активіст Борзнянського осередку земляцтва.

Володимир Єрошенко - активіст Новгород-Сіверського осередку земляцтва.

ПОДЯКА "ЧЕРНІГІВСЬКОГО ЗЕМЛЯЦТВА":

Анатолій Бузенюк - активіст Ріпкинського осередку земляцтва.

Юлія Василенко - активістка молодіжного осередку земляцтва.

Микола Ткач - керівник Меньського осередку земляцтва.

Станіслав Шевченко - активіст Ічнянського осередку земляцтва.

"ОРДЕН ЧЕСТІ" м. ПРИЛУК:

Павло Кривонос - керівник Прилуцького осередку земляцтва.

УГОДА

ПРО СПІВРАЦІЮ ЧЕРНІГІВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ, ЧЕРНІГІВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ, РАДИ ТОВАРИСТВА "ЧЕРНІГІВСЬКЕ ЗЕМЛЯЦТВО У МІСТІ КИЄВІ" НА 2005 РІК

Керуючись взаємним стремлінням поглибити співпрацю органів виконавчої влади та місцевого самоврядування Чернігівщини і Товариства "Чернігівське земляцтво" у м. Києві для розв'язання актуальних проблем економічного та соціально-культурного життя області, пропаладиди духовних надбавь Сіверського краю, зміцнення життєвих контактів Чернігівщини і столиці України, сторони зобов'язалися:

1. Удосконалити систему співробітництва місцевих органів влади Чернігівщини з Товариством "Чернігівське земляцтво" у м. Києві та його регіональних осередках. Активніше залучати в земляцтво ініціативних людей - вихідців з Чернігівщини, активніше використовувати їх можливості для піднесення економіки, добробуту та культури рідного краю, зростання авторитету земляцтва. Зосередити спільні зусилля органів влади, Товариства та його регіональних осередків на вирішенні питань модернізації економіки області на основі інвестиційної моделі розвитку, підвищення інвестиційної привабливості регіону та введення в дію найважливіших соціальних об'єктів, залучення коштів міжнародних фінансових організацій під реалізацію важливих соціально-економічних проектів, розвитку прикордонного співробітництва в рамках співтовариства "Євроregion "Дніпро" та Асоціації Європейських регіонів.

ПРОТЯГОМ РОКУ

Облдержадміністрація
Обласна рада
Рада Товариства

Керівники регіональних відділень

2. Активізувати контакти молодіжного об'єднання земляцтва та молодіжних організацій Чернігівщини. Вспішно підтримувати ініціативи, спрямовані на самоутвердження молодих людей в сучасному суспільстві, виховання їх на традиції національної духовності і моралі. Взяти участь у проведенні міжнародного молодіжного фестивалю "Дружба - 2005". Провести зустріч лідерів молодіжних громадських організацій Чернігівщини з молодіжним осередком Ради Товариства "Чернігівське земляцтво" у м. Києві.

ПО ОКРЕМОМУ ПЛАНУ

Облдержадміністрація
Обласна рада
Рада Товариства

Керівники молодіжних об'єднань та організацій

3. Здійснити комплекс заходів по відзначенню шестидесятиріччя перемоги у Великій Вітчизняній війні.

СІЧЕНЬ - ТРАВЕНЬ

Облдержадміністрація
Обласна рада
Рада Товариства

4. Максимально використати можливості земляцтва для надання благодійної і гуманітарної допомоги школам-інтернатам, будинкам пристарілих, геріатричним пансіонатам та стаціонарним відділенням територіальних центрів соціального обслуговування пенсіонерів та одиноких непрацездатних громадян.

СІЧЕНЬ - ГРУДЕНЬ

Облдержадміністрація
Обласна рада
Рада Товариства

5. Посилити шефську допомогу навчальним закладам Чернігівщини, зокрема, здійснити акцію "Комп'ютер - у рідну школу". Взяти під опіку вступання в вищих навчальних закладах обдарованих дітей та дітей з малозабезпечених сімей.

ПОСТІЙНО

Облдержадміністрація
Обласна рада
Рада Товариства

6. Забезпечити спільне видання:

- * календаре Чернігівського земляцтва на 2006 рік, присвячене 10-річчю товариства;
- * журналу "Літературний Чернігів";
- * збірника улюблених пісень членів земляцтва;
- * збірника земляцьких посватів Б.Іваненка;
- * фотоальбому "Симфонія землі Чернігівщини";
- * книги, присвяченої 350-річчю м. Корюківка;
- * каталога - довідника туристичного маршруту "Золоте коло Славутича".

ЗГІДНО ОКРЕМОГО ПЛАНУ

Облдержадміністрація
Обласна рада
Рада Товариства

7. Продовжити спільну роботу щодо поетаного відновлення історико-культурних пам'яток Чернігівщини, зокрема:

- * заповідника "Гетьманська столиця" у с.мт Батуринці;
- * Георгіївської церкви у с.мт Седнів;
- * Благовіщенського собору у м. Ніжині.

ПРОТЯГОМ РОКУ

Облдержадміністрація
Обласна рада
Рада Товариства

8. Сприяти проведенню робіт по:

- * відновленню Національного заповідника "Качанівка";
- * відновленню садби полковника Г.Галагана у с.Сожиринці;
- * відновленню палаци О.Румянцева-Задунайського в с.Вашкино;
- * проектуванню і спорудженню пам'ятника Т.Г.Шевченку в м.Кни;
- * відновленню Свято-Миколаївського монастиря у с.Рихли;
- * будівництву церкви Успіня Пресвятої Богородиці у м.Бобровиці;
- * реконструкції стадіону в с.мт. Талалаївка;
- * спорудженню пам'ятника Т.Г.Шевченку в м.Прилуки.

СІЧЕНЬ - ГРУДЕНЬ

Облдержадміністрація
Обласна рада
Рада Товариства

9. Взяти участь в створенні у обласному музеї медицини та охорони здоров'я Чернігівщини експозиції:

- * "Видатні вчені - медики Сіверського краю"
- * "Слогади про витоки та розвиток медицини на Чернігівщині".

ПРОТЯГОМ РОКУ

Облдержадміністрація
Обласна рада
Рада Товариства

10. Провести у м. Києві виставку "Чернігівщина туристична".

ДРУГЕ ПІВРІЧЧЯ

Облдержадміністрація
Обласна рада
Рада Товариства

11. Спланувати спільне відзначення пам'ятних дат та ювілеїв населених пунктів, установ, знаменитих людей Чернігівщини:

- * 850-річчя від часу згадки про с.Свидовець;
- * 200-річчя Ніжинського державного університету ім. Миколи Гоголя;
- * 100-річчя заснування гімназії у м.Городні;
- * 230-річчя від дня народження П.Л.Прокоповича;
- * 150-річчя від дня народження Г.П.Заїрєвквич-Карпинської;
- * 110-річчя від дня народження Г.Г.Верьковича.
- * 105-річчя від дні народження М.Ф.Яковченка.

ПРОТЯГОМ РОКУ

Облдержадміністрація
Обласна рада
Рада Товариства

12. Взяти участь у підготовці та проведенні Всеукраїнського літературно-мистецького свята "Седнівська осінь".

ВЕРЕСЕНЬ

Облдержадміністрація
Обласна рада
Рада Товариства

13. Удосконалити систему взаємної інформації про діяльність земляцтва та ситуацію в області.

ПОСТІЙНО

Облдержадміністрація
Обласна рада
Рада Товариства

Голова Чернігівської обласної державної адміністрації
В.Мельничук

Голова Чернігівської обласної Ради
В.Ковальов

Голова Ради Товариства "Чернігівське земляцтво" у м. Києві
В.Ткаченко

12 січня 2005 року м. Київ

ЩА СЛИВОВОГО ЖИТТЯ

Не просто засобами ЗМІ і просвіти, а своєрідними символами земляцького єднання стають наша газета "Отчий поріг" (головний редактор Леонід Горлач) і щорічні календарі (упорядники І.М.Корбач та В.Є.Устименко). Сподіваємось, що й надалі вони будуть і пропагандистами, і організаторами патріотичних справ Чернігівського земляцтва, а всі заклади до більш активної участі у творенні цих видань.

Радий доповісти, що ми працюємо в тісній взаємодії з Київською міською владою, столичними земляцтвами, і те, що тут присутні і керівники столиці, і представники земляцьких товариств - всередині підтримки того, що керуємося не вузько земляцькими намірами, а намаганнями будувати єдину соборну державу.

Ми вступили в Новий рік з великими надіями і новими сподіваннями, надіємось, що на зміну позитивним баталіям прийде виважений державницький курс, оживне і утвердиться національна ідея, апарат системи творення.

Віншій рік справді особливий. Наступний загальний збір буде приурочений першому ювілею земляцтва, його десятиріччю. Треба всім постаратися, щоб сповна розкрити його можливості, гідно представити громадськості київських чернігівчан, міришном зробити широкі єднання їх із рідним краєм. Я хочу доповісти всім, що історії земляцтва, кращим людям земляцтва, діяльності його осередків буде присвячений наш черговий десятирічний календар, який ми будемо тримати у своїх руках через рік. Як і раніше, у своїй повсякденній діяльності ми будемо тісно контактувати з владними і громадськими структурами Чернігівщини, Києва, брати краще за досвід поборників з інших земляцтв України в столиці.

Шановні друзі, при вході в наше офіс висить символічне гасло: "Вас вітає Чернігівське земляцтво - острівочок рідної землі". Тож нехай і надалі тримається цей острівочок у бурхливому океані життя, нехай пригортає до себе все нових і нових синів і дочок Чернігівщини, нехай тісно об'єднує їх у задумках і діях во славу України.

Ведучий надіє слово поважному гостеві, голові Чернігівської обласної державної адміністрації Валентину Мельничуку. Йому є чим похвалитися, розповідаючи про справи в області, і це він робить із задоволенням.

- Я маю за велику честь привітати нас, дорогі земляки, від імені обласної державної адміністрації, обласної Ради, всіх жителів Сіверської землі з нагоди цього урочистого зібрання, побажати в новому році найліпшого здоров'я, сімейного щастя, тепла і захисту в родинях, нових успіхів у справі розбудови української держави.

За рік, що минув, ми багато чого навчилися і багато чого зробили. Область динамічно розвивається, закладено економічні передумови для подальшого зростання всіх галузей виробництва, проведення ефективної соціальної політики, підвищення рівня життя населення. Обсяги виробництва зростають практично у всіх галузях. Вперше в історії Чернігівської губернії та області ми отримали найвищу врожайність зернових, високі наші аграрії до всеукраїнського карнавалу склали майже 2 млн. тонн зерна.

Збільшення надходжень, податків та зборів до бюджету сприяли тому, що своєчасно і в повному обсязі профінансовано всі необхідні виплати пенсій та грошової допомоги по області.

Але, звичайно, не все нам вдалося вирішити, залишилися й проблеми. Для досягнення значно кращих результатів слід і далі посилити роботу органів виконавчої влади, місцевого самоврядування, керівників трудових колективів, політичних, громадських організацій. Тому і в подальшому ми розраховуємо на вас, дорогі земляки, на вашу плідну співпрацю на благо батьківського краю.

Минулий рік став роком відродження ішакі історичних святинь області. Завершена реставрація комплексу будівель Спасо-Преображенського монастиря в Новгород-Сіверському, Продовжуються реставраційні роботи в Георгіївській церкві в Седневі, Благовіщенському соборі в Ніжині, на об'єктах заповідника "Гетьманська столиця" в Батурині, закінчується робота по відтворенню позолоті куполів Катерининської церкви в Чернігові.

Тісна співпраця із столичним земляцтвом сприяла тому, що 15 шістдесятників Чернігівського музичного училища імені Левка Ревуцького вступили до Національної музичної академії ім.П.Чайковського. стало доброю традицією, коли щороку направлення до вступу до вузів держави отримують обдаровані діти, які проживають в містах і селах нашої області.

Дорогі земляки, окремо хочу сказати про взаємодію у видавничій сфері. Вийшла в світ чудова книга "Чернігівщина", проведена її презентація, а також календарі "Сівице поле Чернігівщини". За найкращої підтримки земляцтва видається журнал "Літературний Чернігів". Не залишилася

тей і Криму, але найбільше земляцтво - Чернігівське, воно має 1984 члени. А в Києві по статистичні з 2 млн. 700 тис. проживають, працюють і навчаються близько 200 тис. чернігівців.

Чим же всі-таки характерні історичні чернігівці, бо ви історичні чернігівці, а юридичні кияни, бо

дірають роль всі земляцтва, які мають свій острівочок в Києві. В даному випадку ви, чернігівці, маєте його на Спортивній площі під № 1.

Я вдячний вам за запрошення і шевенний, що іще краще ми будемо святкувати в наступному році 10-річчя вашого земляцтва. І якщо в цьому залі недостатньо буде місць, то ми за участю генерального директора Анатолія Ткаченка, вашого земляка, - будь ласка поаплодуйте, це чудовий генеральний директор, інвестор, який буде новий виставковий центр на Либережжі, що буде кращим центром Європи, - розмістимося там.

Я хотів би сказати, шановні земляки, чернігівчани і кияни, що ми обов'язково покажемо приклад України, а Україна - Європі, що ми є нація, нація горда, волелюбна, працююча, мудра нація, яку давно чекають у Європі, і тільки в єдності України, в єдності України наша з вами сила, наша перемога.

Від координаційної Ради столичних земляцтв учасників зібрання привітав один із активістів Рівненського міжнародного товариства С.Вашук, який наголосив, що Чернігівське земляцтво є прикладом єднання, активної роботи задля процвітання всієї України.

Чернігівський міський голова Олександр Соколов наголосив, що столичне земляцтво стало справжньою кузницею патріотизму, що його старше покоління зуміло прищепити любов до рідної Сіверської

мали різні нагороди, перелік інших лауреатів друкується в цьому числі газети.

А саме імені під керівництвом Паладу спорту зазначали пісні як у виконанні укладених столичних чернігівців Народних артистів України Лідії Кондрашевської та Валерія Буйбінстра, так і самодіяльних аматорів та колективів із рідної Чернігівщини. І цього разу керівництво земляцтва пішло чи не найвдалішим курсом - наддало столиці сцену блискучим народним талантам і водночас потішило серця столичних сіверян самим духом рідної землі, яка залишилася в споминах вічно квітучим острівом щастя. Ніжин порадував "Привітальною" у виконанні народної ансамблю "Народна криниця" училища культури і мистецтв ім. Марії Заньковецької та пісню "Поліський край" аразковий дитячий хору "Сайво" музичної школи, Придлуцька представила учениці школи мистецтв Анастасія Чикалова пісню "Глибокий колодезь", вокальний ансамбль "Арт-клас" народною пісню "Гуцулка Кесня" та артисти народного аматорського музичного театру "Фангасія" Валерія Величко і Катерина Марченко. Знову на висоті була оркестрова група ансамблю пісні й танцю "Сіверські клейводи" з Чернігова та сімейний ансамбль "Родина" з Талалайнів. Злагоженістю і віртуозністю вразили глядачів юні гімнасти клубу спортивного гімнастики Паладу спорту (хореограф-постановник Г.Лев) та спортсменки й спортсмени дитячого шкільного колективу "Фієста" з Меш. Словом, було по заслухати, було на що подивитися, і дитячі голоси довго звучали в душах розуміючих чернігівців. І спираді могутим духом була наповнена вокально-хореографічна композиція "Величальна" у виконанні Національного заслуженого академічного українського народного хору імені панночки та земляка Григорія Верьовки, яка й завершила програму концерту. Подопаншному записно провели його Народний артист України Олександр Безмертний

поза увагою наших столичних земляків і підготовка нового фотозальому "Симфонія Чернігівської землі" та книги "Чернігівщина ікогніто". Четвертий рік поспіль діяльність товариства "Чернігівське земляцтво", пропаганда його ідей знаходить широке задоволення в сторінках часопису "Отчий поріг". Редакційна рада цього видання, головний редактор Л.Горлач з відреченням високопрофесійного підходу до справи.

2005 рік - це насамперед ювілей великої Перемоги.

У віншівному році відзначати 200-річчя Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя - перлина вищої освіти на Либережжівщині України. Ювілей університету - чудова нагода достойно шанувати всіх тих, хто мав причетність до його створення, навчання і нині продовжує славу традиції, традиції Гімназії вищих наук князя Безбородька.

Лашчюк ювілейних дат продовжить 10-річчя Чернігівського району - відомої у всій Україні громадської організації. Сподіваємось, що це надаватиме всім нам насагу для великих звершень, для святої любові до рідної Сіверщини.

Мабути, не помилимося, коли скажемо, що в Київського міського голови Олександра Омельченка особливе ставлення до нашої Чернігівщини - не він довів практично не один раз, надаючи благодійну допомогу містам і селам нашого краю, створюючи гідні умови нашим землякам у столиці. Та й сам Олександр Омельченко не приховував своїх почуттів у доброму розважливому слові.

- Маю високу приємність і честь бути присутнім на вашому святі. Ви вперше і перші в наступному році будете святкувати 10-ту річницю. Хоч на терені Києва знаходиться 27 земляцтв всіх облас-

проживаєте, пропнені в Києві? Я, звичайно, знаю багато про чудовий Чернігівський край, про його природу, багатства, але найкращим надбанням є люди, і у мене є прищипове підтвердження, чому найкращою перлиною на Чернігівщині є люди. Перше - чоловіки активні кар'єристи, і в мене три асистенти за Чернігівщиною: І.П.Давкивчак присутній, у відпустці М.М.Гольця і у відраженні за кордоном В.М.Палада. Таким чином, фінанси у Палада, житлове господарство у Гольця і ідеологія у Давкивчак. А П.О.Кривонос є? Все зовнішня політика у нього. Але про чоловіків то справа така. Коли ж кажу, що в Києві найкращі за Чернігівщиною, то я це підтверджую на власному досвіді, тому що одружився з Людмилою з села Бобруйки Козелецького району.

Дорогі друзі, я, звичайно, не буду відводити підсумки досягненням Чернігівщини і міста Чернігова, я хочу тільки сказати, що дружба в нас ділова і велика, дякуючи їй за кошти з бюджету Києва за останні 5 років побудовано багато церков на Чернігівській землі, реставрація і реставруються ті, які були зруйновані.

Я не говорю для того, що між нами, крім великої пошани, поваги одні до одного, людяності, вірності і дружби, є ділові стосунки, які дають конкретний результат. Дорогі друзі, я хочу сказати, що у розвитку міста Києва, в становленні Києва як столиці, звичайно ж, від

кої сторони молоді, і в цьому неперехідність патріотичної традиції. Віктор Галета, секретар Придлуцької міської Ради, теж приєднався до вітань, особливо високо відзначив патріотичну роль у шефській роботі керівника Придлуцького, Варвинського та Срібнянського осередку Павла Кривоноса.

Того вечора велика група активістів земляцтва й гостей отри-

та артиста Київського театру юного глядача Ірина Лавченко. Що ж, зібрання відбулося - хай на обрій нашого життя вігнаність, лунає нове, ювілейне!

Леонід ГОРЛАЧ
Фото П.ДАНЕВИЧА,
В.УСТИМЕНКА,
Л.КОВАЛЕНКА

Думки вголос

Сергій Тербув, заступник начальника управління культури Чернівецької обласної державної адміністрації.

Щодо свого віраження при Чернівецькому земляцтві, то йому значення, що це єдина, яка повинна бути злам орієнтиром у Рівне. Ми дуже вдячні земляцтву за допомогу і раді, коли до нас приїжджають в гості. Земляцтво нам допомогло збудувати у районі культурний споруду, бібліотеку, обласну школу ком'ютерної класи. Послаємо надію на те, що угода, підписана між Чернівецьким земляцтвом і владою Чернівецького, буде результативною і всі плани будуть втілені в життя.

НАША ПРАЦЯ — РІДНОМУ КРАЮ

Перераховуючи класова, можна сказати, що не одиноким політику живе людина. Отож сьогодні ми надаємо слово виробничнику, професіоналу високої кваліфікації у харчосмаковій галузі. Анатолій Григорів Ясько народився 1952 року у селянській сім'ї в селі Фастівці, що у Бахмацькому районі. І батьки, і саме суворе життя змалку привчили його поважати важку хліборобську працю. Змалку мріяв про навчання в інституті цивільної авіації, однак за прихому долі віню освіту і спеціальність технолога отримав у 1974 році у закінченні Київського технологічного інституту харчової промисловості. А далі як завжди у всіх юнаків - робота за направленням на Маріупольському заводі сталеварного заводу, строкова служба в армії, анімові робота, тепер уже на Чернівецькому пивзаводі "Десна".

говедливим партнерами ВАТ "Ясен" стали фірми Росії, Німеччини, країн Прибалтики. Останнім часом наші виробники торують шлях на споживчий ринок США. Якщо у дореформений період функції підприємства закінчувалися після виготовлення продукції і відвантаження її на так звану "базу", то у ринкових умовах ми маємо самі знати потреби на свої виробі. Тому, дотримуючись вибраної стратегії розвитку, на підприємстві відразу ж було створено нові підрозділи: маркетингу і реклами, а також мережу фірмової торгівлі.

Маркетингові служби зібрані детальну інформацію щодо ситуації у харчосмаковій галузі в країні і регіоні, діяльності споріднених підприємств, купівельної спроможності населення і його уподобань при закупівлі продовольчих товарів. Слід зазначити, що спеціалістами ВАТ "Ясен" були затрачені значні зусилля щодо вивчення і заохочення досвідченої діяльності підприємств харчової галузі в країнах СНД, далекого зарубіжжя. Як керівник підприємства, а також навчався і проходив стажування в Англії, Греції, Данії та Італії.

Ми зовсім іншими очима стали дивитися на рекламу, її можливості стали для нас великою невідомістю. Найперше, що ми зробили, це вклали значні кошти на закупівлю продовольчих товарів. Унікальним став приваблювати і зручною для споживачів, продукція легко упилилася. Крім того, ми інформували, що окремі наші виробники мають корисні для людського організму лікувальні властивості. Наприклад, мінеральна вода "Острег", яка добувається з глибини 850 м в екологічно чистому Меньському районі, чудово лікує різні захворювання, особливо шлунково-кишкові, корисна дорослим і дітям, бо містить багато мікроелементів, виводить з організму радіонукліди. Не один раз вона отримувала на конкурсах дипломів переможця. Так, у травні 2002 р. на міжнародній виставці напоїв мінеральна вода "Меньська Острег" отримала золоту медаль.

Витовлюються підприємством спеціальні виробі для дітей, а також для тих, хто потерпає від діабету. На підтвердження високої якості також отримували високі оцінки і золоті і срібні нагороди на конкурсах і виставках-наші виробі: зефір, мармелад, пряники, квас, безалкогольні напої на травах, напої для дітей тощо. За підсумками роботи підприємства харчової промисловості у 2001 р. в Національному рейтингу ВАТ "Ясен" отримало нагороду "Краща торгова марка України". За період своєї роботи підприємство має понад 40 головних нагород на вітчизняних та міжнародних виставках і конкурсах.

Якщо у 1977 році на заводі продтоварів працювало близько 150 осіб, то нині у продовольчій компанії "Ясен" - понад 700. Тільки за останні 5 років заробіток платя в середньому зростає більш ніж у 2 рази. Повною мірою виконуються колективний договір щодо реалізації соціальної підтримки працівників компанії. Це - організація відпочинку і оздоровлення працівників і їх дітей, надання всілякої матеріальної допомоги до свят, сімейних подій тощо. Здійснюється грошова допомога до пенсії ветеранам виробництва.

При стабільній ситуації в країні, внаслідок державної політики щодо пріоритетності матеріального виробництва продовольства компанія "Ясен", спираючись на вибрані інвестиційно-інноваційні пріоритети, бачить чіткі перспективи своєї подальшої фінансово-економічної діяльності для задоволення потреб споживачів, а благо рідного краю.

Нещодавно минуло 25 років, як Анатолій Ясько був призначений директором Чернівецького заводу з випуску продовольчих товарів. Талант лідера й організатора, наступальна наполегливість в опануванні ринкових реалій, особистий приклад з вивчення законів ринкової економіки у розвинутих європейських країнах дозволили йому мобілізувати трудовий колектив і керувати завдання підприємства у переломі. Нині ВАТ "Продовольча компанія "Ясен" - сучасне високотехнологічне підприємство, якісну продукцію якого споживають у всіх регіонах України і за кордоном. За особистий внесок у становлення підприємства, розвитку харчової галузі Анатолій Григорійович присвоєно звання Заслужений працівник промисловості України, нагороджено орденом "За заслуги" III ступеня.

Подасмо розповідал Анатолій ЯСЬКА про рідний колектив.

У виникненні на терені Чернівецького сучасного багатогалузевого акціонерної компанії "Ясен" з виготовлення найшишого гатунку харчових продуктів немає чогось незвичайного. Однак перетворення пересічного заводу продовольчих товарів у високотехнологічне підприємство вимагало і доброї волі, і значних зусиль.

Переломним був 1992 рік, коли завод, поборивши протидію керівництва галузевого управліньського обласного органу, був вквітаний в оренду трудовим колективом. Реформувалися у відкриті акціонерне товариство "Ясен" через чотири роки. Нічим не можна виміряти затрачених зусиль для переконання колективу керівництва у правильності вибраного шляху розвитку підприємства, залучених поневірно по різних службових кабінетах, наші перші перемоги тощо. Отож наша мета - мов як директора і моїх однодумців - була досягнута. А далі бо вироблення стратегії і творчий пошук.

Першою в часі стратегічною програмою розвитку підприємства стало навчання кадрів, усіх без винятку, опанування азами і законами ринкової економіки, стажування за кордоном. А потім, у період небажаної спадку виробництва в країні і масового банкрутства підприємств, на основі задіяних внутрішніх резервів ми вийшли за реалізацію програми поліпшення якості нашої продукції і підвищення її конкурентноздатності, а метою розширення конюнктури нових ринків збуту європейських товарів. Першим етапом було вироблення більш якісної, акціонної продукції за допомогою найвищої професійності і отримання прибутків. Другим - оновлення основних фондів за рахунок високопродуктивного обладнання і ввільнення хімічних технологій.

Таким чином, лише на закупівлю імпортованого високопродуктивного обладнання за останні 5 років ВАТ "Ясен" направило 9,8 млн. гривень.

Міжнародне "Рівненське земляцтво" - одне з 27 земляцтв регіонів України, котрі об'єднують своїх краян у громадських позарпартійних організаціях. Своїм днем народження рівненчани вважають 5 грудня 2001 року, коли Рівненщині люди зібралися разом, аби домовитися про частіше спілкування вихідців з бурштинового краю не лише для власних потреб і особистого задоволення, але й за тим, аби усім столичним гуртом чимось допомогти рідній стороні - своїй малій батьківщині.

Тож уже на першому засіданні основною метою об'єднання визначили консолідацію земляцьких зусиль для розвитку, підтримки й захисту національно-культурних, економічних і соціальних інтересів рідного краю, пропаганди його історії та культури, надання посильної допомоги землякам.

Відтоді минуло три роки. І вже сьогодні МГО "Рівненське земляцтво" об'єднано майже півтисячі небайдужих земляків, серед яких депутати Верховної Ради, державні службовці, вчені, митці, робітники, студенти, пенсіонери. Очолює "Рівненське земляцтво" відомий вчений у галузі геофізичних наук, професор, член-кореспондент НАН України Микола Андрійович Якимчук - уродженець села Суйма Здобувського району.

Як і в будь-якій землячці, рівненчани вважають свій отчий поріг першим порогом, що його свого часу переступали вшановані особистості, в активі яких деснясті загальнонаціональні добровільні справи і здійснені.

Занітнуто у виконавчого директора земляцтва Заслуженого працівника культури України Святослава Михайловича Ванука, чим саме знаменитий їх край і його люди?

- Нам, рівненчанам, є чим пишатися і про що говорити. Земля наша береже такі скарби, яких нині немає в більшості країн Європи. На території області - деснясті міст і сіл, яких понад 700-800 і навіть 1000 років, а польський фольклор і народне мистецтво - настільки старовинні й унікальні, що своїм корінням сягають дохристиянських часів. Саме у нас побачила світ перша українська книга - "Пересопницьке Євангеліє", на якому присягли Президенти України. На ній земля відкрився перший навчальний заклад - слов'яно-греко-латинська Острозька Академія з друкарнею, з нашим краєм пов'язані згадки про перший повний текст Біблії і першу "Граматику слов'янську", і перший український літопис, а також перший автохтонський вирок, написаний українською мовою. Та й взагалі, перша корота слашних українських письменників, учених, серед яких лауреат Нобелівської премії Григорій Харіаєв (родом з Дубровни). Тут невмируща слава героїв Берестейської битви і не менш героїчна боротьба юнаків української Пономарської Армії, яка зародилася в наших лісах.

До речі, перший Президент незалежної України Леонід Кравчук також родом із бурштинового краю. Народився Леонід Макарович у селі Великий Житин.

Нині на рахунок краян "Рівненського земляцтва" мимало корисних і важливих справ, про які вони розповідають на сторінках земляцького часопису "Бурштиновий край". Активну участь брали члени об'єднання у святкуванні 720-річчя міста Рівне, 220-ліття Костополя і 30-річчя міста атоміки Кузнецька.

Що ж до перспективних планів земляцтва, то їх таки, справді, "громадянське". Це і участь у підготовці програм обласного Товариства Червоного Хреста щодо створення у сільській місцевості пунктів першої медичної допомоги, і організація підприємств професійної і соціальної реабілітації земляків-інвалідів, і залучення професіоналів та аматорів різних жанрів мистецтва до створення мобільної концертної бригади для культурного обслуговування своїх земляків у різних куточках Рівненщини.

- Святославе Михайловичу, а чого починалося ваше земляцтво, що був ініціатором його створення, криз Вас, звісно?

- Починали ми вшкільки... Ректор Академії державної податкової служби України Петро Мельник, професор, член-кореспондент НАН України Микола Якимчук, доктор історичних наук Сергій Сегада, голова Національної служби посередництва

ЛЮДИ

БУРШТИНОВОГО КРАЮ

тва і примирення Василь Руденко, а також Тарас Солтис - голова наглядової ради СП "Зоря", який погодився бути представником від канадської діаспори.

- Пане Святославе, навіть поіменно бодай найбільш видатних, відомих, знаменитих і просто активних "багнетів" вашого товариства.

- Насамперед це наші почесні голови народної депутатської Ради Жулійський та Леонід Кравчук. До нашого земляцтва також входять: професор, доктор медичних наук, відомий у світі нейрохірург Віталій Цимбалюк, один з найвідоміших директорів українського телебачення, Заслужена артистка України Світлана Ганська, академік Микола Єлутяк, підприємець Віталій Гірак та Володимир Краля.

- Як часто збираєтесь?
- Раз на рік проводиться звітно-виборчі збори. Періодично збирається Рада земляцтва, яка організовує і координує всю роботу у період між зборами. А позапланові зустрічі із земляками відбуваються кожного дня. Одні приходять до допомоги, інші з пропозиціями, ініціативою. До нашого відомо, перші збори нашого товариства проходили під жартливим гаслом: "Наздогнати і перегнати Чернівецьке земляцтво".

У гарніч листопадо-грудневий діні до нашого земляцтва Микола Андрійович Якимчук і виконавчого директора Святослава Михайловича Ванука нажко було застати в офісі земляцтва. Штат земляцтва і його керівництво перемістилися в просторий солдатський намет на майдані Незалежності. Річ тут ще й у тім, що була на координатора земляцтва перебуває в руках рівненчани. Тож вони й вказали на свої плечі обов'язок розміщення приїжджених на майдані і в наметові містечко земляків, а також людей з інших областей. Вирішувалося це досить непрості питання надзвичайно просто.

І першим приклад подав сам голова земляцтва - професор Микола Андрійович Якимчук. Разом з дружиною вони прийняли на тимчасове проживання 20 осіб. І не лише своїх полісудків, для рівненчан земляками були усі присутні на майдані. Бо саме вони задають фундамент нашої спільної оселі.

По 20 гостей приїждив на майдан до себе на помічло і член земляцтва Володимир Рудик.

Відчутну матеріальну допомогу надав своїм краянам і член земляцтва Володимир Мороз.

А заступник голови земляцтва Володимир Гончар організував на Хрещатику у приміщенні "Континенту" Дальнього, де можна було безкоштовно попити чогось гарячого. Своїми особистими чашами людей з майдану поїв добре знайомий з Рівненщиною Анатолій Терещук. Член земляцтва генеральний директор заводу "Сигнал", що у стилі Володимирів, Олександр Хукій прийняв до століття найвмістше для того, аби надати допомогу землякам.

Ось так за усіма плановими й непередбаченими клопотами трінає координаторський термін "Рівненського земляцтва". Не все із задуманого встигнуто зробити. І причина тут цілком зрозуміла. Тож на черговому засіданні координаційної Ради рівненчанам продовжили термін голуювання і залишити керівну булаву в їхніх руках. Адже так хочеться зробити більше для рідного краю, для усієї України. Бо що може бути милішим рідній землі? Особливо, коли вона така мальовнича, як Великий пісок, і коли мова її дівка і співача, як джерельце з чистою водою, а люди гостинні й приїтні. З хлібом-сіллю у руках, а в серцях - з милозвучною піснею, в якій червономислі і червономисльниками переплетіються любов і туга, радість і журба, народна доля та історія... І все це - Україна, Полісся і Потуриння, дорога серцю Рівненщина.

Василин АВДЄЄНКО

Ім'я Олександра Скорини добре відоме не лише у журналістському колі, а й серед численних читачів. Його перу належать сотні надзвичайно актуальних і цікавих матеріалів, які викликали і викликають резонанс у нашому суспільстві. Вітаємо Олександра Арсентійовича з першим 75-річчям від дня народження. Друкуємо черговий дослідницький матеріал - як підтвердження нестаріючого творчого хисту автора.

Під час одного з редакційних відряджень у селищі Ладан, що в Прилуцькому районі, мене познайомили з Йосипом Хомичем Бульбою. Було йому тоді під вісімдесят. Він і розповів місцеву не то бувальщину, не то легенду про Тараса Бульбу, яку почув від свого 113-річного діда Кирила Оленича, колишнього козака-запорозжця. З його слів виходило, що маєток Тараса був ось тут, у Ладані, за стадіоном. Там і зараз зберігаються залишки старої могили, де покоїлись його останки.

ТАРАС БУЛЬБА

З ФРАНЦУЗЬКИМ ПРОНОНСОМ

- Щось не сходиться, - заперечую, - за Гоголем - не десь на Рівненщині...

- А ви не кваптеся, - стояв на своєму Йосип Хомич. - Загнув він дійсно там, кістки ж тут були поховані.

Й розповів, що після страти сина Остапа повернувся Тарас додому й завдав горе окопитову всю зиму, а навесні зібрав три десятки козаків і подався криваві поминки справляти по синові. А через деякий час прикульгав додому один із тих тридцяти одчайдухів і привів страшну звістку про загибель усього товариства на чолі з полковником. Сам цей тяжко поранений козак лежав у траві і бачив, як люк спалили Бульбу. Коли ж ті поїхали, підповз до загального вогнища і, стягнувши із себе закривавлену сорочку, бережно зібрав у неї Тарасові останки. Знайшовши примітне місце, він пропояв їх.

Як і скільки часу добрався додому, невідомо, а в Ладані (селище тоді так називалося на честь богині Сонця, злагоди, любові й достатку Лади. Це вже за радянських часів воєнничі атеїсти перехрестили його на Ладан) одужував із рік. А одного осіннього дня разом із економікою Тараса Бульби (дружини його вже не було в живих) кудись подалися. Повернувшись тижнів через п'ять, уже сніг починав потроху купшелити. Стали перед громадою і виклали свою сумну здобич - обгорлі кістки. Громадою їх і хоронили. Полами жупанів, пеленами, шапками і хустками наспинали над ними високу могилу. Щоб із усіх усюд видно було останке Тарасове пристановисько.

Для легенди годиться. Приблизно так сказав я тоді Йосипу Хомичу, на що він з лукавиною в голосі підсміхнувся:

- Знову ви поперед батька. Не кваптеся. У молодості я фрезерувальником на київському "Арсеналі" працював, а найбільше чомусь до музеїв душа лежала. Одного разу повний траулєдєс небувала й біля нашого селища частина берега Удаю відвалилася, а в розлозі я помітив величезну кістку. Завів її в Київ, у музей. Вярєнення там це не справило, бо кістки мамонтиє трапляються в Україні нерідко, але в дяку виписали квиток на безкоштовні відвідини свого закладу.

Потрапити до музею Йосипу Бульбі випало лише через кілька років, після служби в армії. Але стріли його як доброго знайомого і відразу ж повідомили: "А ми були з експедицією у вашому селищі. Розкопали величезну моги-

лу та знайшли у ній лише обгорлі кістки людини. Дивно..."

Коли ж він розповів їм про те, що чув від свого діда Кирила, музєйники не на жарт зацікавилися. - То, виходить, не дарма призвище хазяїна, в якого ми зупинилися, Бульба, і всі землекопи, яких наймали, теж мали це призвище?

- А вжеж, - відказав тоді Йосип. - У селищній школі, коли я там вчився, із шістдесяти учнів п'ятдесят мали призвище Бульба. Коли ж ми йшли центром селища, Йосип Хомич зупинив мене біля стели з висіченими на ній іменами загиблих на полях Другої світової війни земляків, серед яких був і Василь Бульба, що в боях із японцями повторив подвиг Олександра Матросова.

Після кількох зустрічей з Йосипом Хомичем, якого не без підстав вважали в Ладані неписаною історією селища, я вирішив серйозно перевірити, чи був насправді прототип гоголівського Тараса Бульби. Та з публічних бібліотек Києва, Москви й Ленінграда надходили одностійні відповіді: "Образ Тараса Бульби - збірний. В цьому автор втілює краєц, з його точки зору, риси національного характеру".

Відповіді ніби вичерпні, але мене вони чомусь не переконували. А ще інтригували листи Гоголя. В одному з них до матері від 30 квітня 1829 року він просив прислати йому відомості з життя й побуту українського, особливо наголосуючи, щоб були вони "саме давніми", описання одягу, що його носили "до времен гетманських". В іншому листі він просить записувати "іраны, обычаи, поверья", збирати древні монети, "стародавние старопечатные книги", "антики", записки, "введенные предками какой-нибудь старинной фамилии, рукописи стародавние про времена гетманщины". І нарешті в листі від 23 грудня 1833 року він радо сповіщає Пушкіна: "Порадуйтесь находке: я достал летопись без конца, без начала об Украине, писаную, по всем признакам, в конце XVII-го века".

Існує припущення, що в тому літописі могла бути розповідь про далекого предка майбутнього знаменитого мандрівника і вченого Миколи Миколайовича Миклухо-Маклая Охріма Макуху, який був одним із курінних отаманів у війську Запорозькому. Разом із синами Омельком, Назаром і Хомою він бився за визволення України з-під гніту польської шляхти. Середульший із братів Назар закохався у поль-

ську панянку й перейшов на бік поляків. Омелько й Хома пробралися в обложєню козаками фортецю, захопили Назара, але на зворотному шляху нарвалися на варту. Щоб не зірвати операцію, Хома звелів Омелькові відходити із зв'язаним братом-зрадником, а сам напав на вартових. У нерівному бою він загинув, а Омелько доставив-таки свою пошу за призначенням. Охрім власноруч стратив Назара.

Вважається, що саме цей епізод і став першопитомком для написання дивовижної сили повісті.

Прочитавши в пресі, що київський режисер Віктор Гресь збирається ставити фільм "Тарас Бульба" з французьким актором Жераром Депардє в головній ролі, мені захотілося зустрітисся з Віктором Степановичем і прояснити для себе хоча б кілька суттєвих моментів. І найперше - хто автор сценарію? Що має сказати українському глядачеві Тарас Бульба в баченні Віктора Грєса? Особливо тим із нас, хто замість самовідданої боротьби за незалежність своєї держави вважає за краще для себе переметнутися в супротивний табір. Чому таку вигідну частку для українства постане має грати француз, а не, скажімо, такий потужний актор і зовні справжній воїн як Михайло Голубович? Депардє - це розраховано на приваблива грошовитого спонсора, чи на подолання сумноозвісного "неформату", який перекинує в Україні шлях вітчизняним фільмам на свій кіноекран?

Ні для кого не секрет, що дистрибутори закупили під показ американських і російських фільмів увесь час у наших кінотеатрах і на телебаченні. Наша кінопродукція для них проходить під грифом "неформат", тобто щось небажане, другорядне, яке не принесе бажаних прибутків. Для кого і для чого цей "неформат"? Для українців? Чи для людей, яких поставлено над українською культурою саме для того, щоб загнати її в той "неформат" назавжди?

Хотілося б обмінятися думками з цього приводу з людиною, яка багато років працює - і до сих пір - в кінематографі, добре знає його не тільки надводну, а й підводну частину. На мою телефоніну пропозицію відповіли Віктор Степанович відповів згодую, зауваживши, що вона буде можливою тижнів через два. Обідав зателефонував сам. Минув місяць. Телефон поки що мовчить.

Інна Слідівська, директор підприємства "Єдність", видавець чернівецьких газет "Ярославна", "Феміда", "Супер клас", "Ліхтарик".

Інеса Вачнадза, вчителька історії Жуківської сільської середньої школи Чернівецького району.

Так склалося в житті, що я багато їздила по Україні та інших державах, але таких прекрасних, талановитих і красивих людей, як на Чернівецьщині, зустрічала мало. Тому задумала писати про чернівецьчан. Із Чернівецьким земляцтвом познайомилася в минулому році. Ці чудові люди об'єднують ся самі і об'єднують навколо себе багато інших. Бажаю, щоб про Чернівецьке земляцтво та самих чернівецьчан чули не тільки на Україні, а знали по всій землі.

Дуже добрим є те, що з кожним роком на зборах Чернівецького земляцтва все більше людей. Мені приємно, що цей колектив розростається. Чернівецьке земляцтво - талановиті творчі люди, які дуже багато вклали свого таланту в побудову України. Я хочу, щоб наступного разу весь зал Палацу спорту був заповнений земляками повністю.

Листи наших інтаів

ЛЮДИ ЖИВУТЬ ДЛЯ ЛЮДЕЙ

У цьому можна переконатися, познайомившись із діяльністю нашої благодійної міжнародної організації "Люди для людей". Вона утворилася під крилом столичного Чернівецького земляцтва, згуртувавши людей небабидужих, ініціативних, тих, кому болять людські болю, надто ж немінних старих та незахищених дітей. Зарєстрували ми свій фонд наприкінці 2002 року, маючи намір розгорнути широку підтримку незахищених людей не лише на рідній Чернівецьщині. В перші дні, крім бажання працювати заради людей, не мали ніякої фінансової підтримки. Але поступово у нас з'явилися партнери з багатьох країн світу. Особливо реальною гумантарною підтримкою була ділова ініціатива благодійного фонду "Допомога сулутника" з Королівства Нідерланди, який надав нам допомогу майже на півмільйона гривень. Дякуючи нашим щедрим колегам, ми зуміли підтримати чимало організацій у рідній стороні. Так, благодійна допомога була роздана дітям-сиротам із Смолинської школи, сиротничку та школи № 16 із Чернігова, Корюківки, Замглайському будинку-інтернату для розумово відсталих дітей і школі-інтернату Ялунківки, хворим із лікарень в Ладані, Линовиці, територіальним центрам Городні, Куликівки та Носівки.

Але, на превеликий жаль, заможні земляки не дуже охоче відгукуються на наші прохання про матеріальну підтримку. Зрозуміло, що вони частіше самі займаються благодійністю, і цьому є чимало яскравих підтверджєнь. Але через наш фонд можна було б налагодити теж подібну підтримку немінним і незахищеним землякам, набравши при цьому певної системності. І для цього варто лише знайти нас у Києві за телефоном 242-96-98. Адже відомо з присклів'я, що гуртом добре й батька бити, а тим більше рятувати його гуртом від захлапності нищинного життя. Ми завжди відкриті для благодійних ініціатив.

Тетяна Рєв'якіна, президент Міжнародного благодійного фонду "Люди для людей"

Тільки факти

ЧВЕРТЬ ВІКУ З ПОЕТОМ

Поети лишавють по собі не лише книги, а й тепло душі. В цьому можна завжди переконатися, переступивши гостинний поріг літературно-меморіального музею-квартири П.Г.Тичини в Києві. Там видатний наш земляк жив і творив чимало років, там тепер обєднані його родичи гніздо самовіддані працівники музею на чолі з Тетяною Сосновською.

Чи не через це такою помітною подією в культурному житті столиці стало літературно-мистецьке свято "Десь на дні мого серця..." присвяченє 25-річчю музею. Воно відбулося у приміщенні Національної спілки письменників України. Зустріч вів відомий поет Іван Драч. У ній взяли участь відомі майстри слова Павло Загребельний, Анатолій Погорінний, Микола Жулинський, Олександра Оуєнко, Володимир П'янов, Петро Кононенко, Петро Осадчук, Леонід Тендюк. Приємно, що взяли участь у вечорі вдова Олєса Гончара Вален-

тина Данилівна, заступник міністра культури і мистецтв України Василь Романянин, керівник головного управління культури, мистецтва та охорони культурної спадщини Києва Олександр Бісмушкин, Ніна Новік від Шевченківської райдержадміністрації, делегация з рідного села поета П'єки. Численні учасники зібрання порадили незрівняним голосом Народної артистки України Ніни Матвієнко, Галини Стефанової, студентки столичної музичної академії Оксани Ладнової. Від нашого земляцького товариства виступив та вручав Почесну грамоту музею відомий поет Дмитро Толоков.

Отже, директор музею Тетяна Сосновська та її патхнийний колектив це раз довели, що і в найскладніші для національної культури часи можна обєднати криниці народної духовності.

